

ת"פ 16785/03/12 - מגדי נעאים נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 16785-03-12 מדינת ישראל נ' נעאים

מספר בקשה: 23

בפני המבקש
נגד המשיבה
החלטה

כב' השופט אמיר טובי, שופט בכיר
מגדי נעאים
מדינת ישראל

1. בפניי בקשה להורות למזכירות בית המשפט להנפיק למבקש אישור בדבר הפקדת רישיון הנהיגה שלו באופן רטרואקטיבי, מיום 29.5.2016.

2. בגזר הדין שניתן כנגד המבקש בתיק דנא ביום 1.6.2014 נגזר עליו, בין היתר, עונש פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 5 שנים ממועד שחרורו ממאסרו.

3. לטענת המבקש הוא שוחרר ביום 29.5.2016 ולמעשה עד היום הפסילה רוצתה והסתיימה. עוד נאמר כי מאחר ולא הונפק אישור הפקדה בתיק, אין באפשרות משרד הרישוי להנפיק עבור המבקש רישיון נהיגה. לטענת המבקש רישיון הנהיגה שלו מצוי מאז האירוע מושא הדיון בידי משטרת ישראל, ומטעם זה אף לא ניתנה לו הוראה להפקידו, כך שיש לחשב את הפסילה באופן אוטומטי ממועד שחרורו ממאסר.

4. דין הבקשה להידחות.

אין חולק כי המבקש לא הפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט בהתאם להוראות תקנה 556 לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 ואף לא הפקיד תצהיר תחת הרישיון.

בבש"פ 9075/12 ג'אבר נ' מדינת ישראל (14.4.2014) (להלן: "הלכת ג'אבר") התקבלה עמדת המדינה ולפיה בקשה לחישוב מניין ימי פסילת רישיון נהיגה תהא בסמכותה של רשות הרישוי. ההשגה על החלטה בעניין בקשה לחישוב מניין ימי פסילה היא על דרך הגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מנהליים. יוער כי בעניין ג'אבר נטען, כפי שנטען גם בעניינינו, כי רישיון הנהיגה נמסר למשטרה ולכן לא הופקד. חרף זאת התקבלה עמדת המדינה, כאמור.

5. בע"פ 7323/19 אבו שריפה נ' מדינת ישראל (26.2.2020) (להלן: "פרשת אבו שריפה") דחה בית

המשפט את טענות המערער בדבר הבחנה בין בקשה לחישוב פסילה שעניינה חישוב מתמטי וטכני של ימי הפסילה, שאז יש מקום להחיל את הלכת ג'אבר, לבין "הכרה בפסילה" שעניינה הכרה בפסילה מן הבחינה המהותית. נטען כי בחינת הכרה כאמור מחייבת בירור עובדתי ולכן מסורה לבית המשפט ולא לרשות הרישוי. בית המשפט הוסיף וציין כי לא נעלמה מעיניו אסופת המסמכים שהוגשה על ידי המערער, המלמדת על כך שבתי המשפט נעתרו מפעם לפעם לבקשות מהסוג דנא. לכן מצא לנכון לתת את פסק דינו על מנת להבהיר את המצב המשפטי הנהוג, ולפיו בכל מקרה של בקשה הנוגעת לפסילה, הכתובת היא רשות הרישוי. על החלטתה של זו ניתן להשיג בדרך של הגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מנהליים.

יוער כי גם בבקשה שבפניי הפנה ב"כ המבקש להחלטות שניתנו על ידי בתי המשפט השונים, אשר נעתרו לבקשות מסוג זה. אלא שלא במקרה כל אותן החלטות הן מלפני פסק הדין שניתן ביום 26.2.2020 בפרשת אבו שריפה, אשר בא וחידד את המצב המשפטי בקבעו כי הכתובת בכל מקרה של בקשה הנוגעת לפסילה היא רשות הרישוי ולא בית המשפט שגזר את הדין. דומה כי מאז ניתן פסק הדין בפרשת אבו שריפה המצב המשפטי ברור, ואין מקום לשוב ולהעלות בקשות מסוג זה בפני בית המשפט.

6. הבקשה על כן נדחית.

ניתנה היום, כ"ח ניסן תשפ"ג, 19 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.